

Forsvarsministeren (Brorsen): Der faldt en interessant Bemærkning fra det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen. Jeg stillede det Spørgsmaal til ham, om man med Hensyn til Ændringer i sociale Love kunde benytte samme Fremgangsmaade, som han benytter ved paa Finanslovsforslaget at foreslaa Ændringer i bestaaende militære Love, og om han mente, at vi ved et Pennestrøg, nogle ganske faa Linier paa Finansloven, kunde ændre Karakteren af vigtige sociale Love, og jeg maa sige, at det ærede Medlem svarede paa en Maade, som man fuldt ud kunde forstaa, idet hans Svar gik ud paa, at det var der ikke det mindste i Vejen for. Jeg tror, det har sin Betydning at faa det fæstnet til Papiret, saa det staar i Rigsdagstidende. Jeg synes rigtignok, at det var noget dristigt af det ærede Medlem. Vi har altsaa en ganske anden Opfattelse.

Det var for øvrigt, saa vidt jeg kunde forstaa, det eneste interessante i det ærede Medlems Udtalelser. Med Hensyn til Militærdebatter er jo Oppositionen ganske umættelig. Det er ikke alene dens Livret, men den kan overhovedet ikke for tidt faa Militærspørgsmaal til Debat i Rigsdagen, og jeg har Indtrykket af, at jo mere smaat kørende den er paa andre Omraader, des mere hidsig er den efter at faa den ene Militærdebat efter den anden.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard havde en hel Del Bemærkninger at fremsætte. Han begyndte med Parikronen. Venstre har jo stadig fremholdt, at Parikronen skulde respekteres. Det holder vi ogsaa fast paa, naar det gælder Militærudgifter. Jeg har for Resten for opfordret det ærede Medlem til at studere Finansloven for 1913—14 med Hensyn til de militære Udgifter og sammenligne dem med de militære Udgifter, vi har i Øjeblikket, saa vil han finde, at det i Virkeligheden er det eneste Omraade, hvor man har holdt sig under Pristallet, altsaa er gaaet nedad med Udgifterne, medens man paa andre Omraader, ikke mindst det sociale, er gaaet mange Hundrede Procent op. Vil det ærede Medlem ikke gøre mig den Tjeneste — han er jo selv Statistiker; det er hurtigt gjort — at foretage denne Sammenligning mellem 1913—14 og nu, og give os Resultatet af Undersøgelsen. Militærudgifterne var i 1913—14 28 Mill. Kr., saa man kan hurtigt faa Klarhed over, om det ikke er rigtigt, hvad jeg har sagt, at det er det eneste Sted, hvor vi holder os under Pristallet, et Bevis paa, at vi har været opmærksomme paa, at

Parikronen skulde respekteres, ikke mindst naar der er Tale om de militære Budgetter.

Med Hensyn til Byggeforanstaltningerne har jeg gjort Rede for, hvorledes Sagen ligger. Selv om vi benytter disse 600 000 Kr., er der 2,6 Mill. Kr., altsaa over 2½ Mill. Kr., tilbage. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har ikke Ret i at sige, at dette her er fuldstændig planløst. Nej, der er netop meget god Plan i det. Det er paa høje Tid, at vi tager fat paa de Byggearbejder, der er Tale om; hvad enten vi bevarer Ordningen af 1922 eller ændrer den i den Retning, som jeg paa Regeringens Vegne har foreslaaet, er det nødvendigt, at disse Byggeforanstaltninger bliver foretaget.

Der er bl. a. Tale om Istandsættelse af Aarhus Kaserne. Den har været lejet ud ikke saa kort Tid til husvilde. Hvis det ærede Medlem en Gang vilde ulejlige sig til Aarhus og se paa den Kaserne, vil han vist give mig Ret i, at det er paa høje Tid, den bliver gjort i Stand. En af vore Lejre her i Nærheden af København, Melbylejren, trænger ogsaa i allerhøjeste Grad til, at der bliver anvendt Penge, for at den kan anses for at være i nogenlunde vedligeholdt Stand. Og for det tredje er der en Gymnastiksal i Aalborg, der er lige ved at falde ned. Det er altsaa paa høje Tid, at der tages fat paa disse Byggeforanstaltninger, det skulde det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen have passet i de 2½ Aar, han var Forsvarsminister, men da har det ærede Medlem ikke foretaget sig noget som helst. Det er paa høje Tid og fuldstændig i Plan med, hvad der hele Tiden har været vor Mening, at for de Beløb, der indkom ved Salg af Kaserner, skulde bl. a. de gamle Kaserner istandsættes.

Det er det, jeg har sagt flere Gange, at de Herrer vil have, at det skal være Fattighuse, og det vil vi ikke. Jeg har fremhævet her paa Rigsdagen, at saa længe jeg har med Tingene at gøre, skal der ogsaa paa de Omraader bringes Orden i Tingene. Ja, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sidder og smiler, men hvis han betragtede Gymnastiksalen i Aalborg og f. Eks. tænkte sig, at det var en Kommuneskole eller Borgerskole, der skulde benytte en saadan Gymnastiksal, vilde han sikkert holde en dundrende Tale paa Rigsdagen og sige: er det forsvarligt at benytte en saadan Gymnastiksal til Drengene i en saadan Skole?

Men har jeg ikke de samme Pligter overfor den værnepligtige Ungdom, som ikke melder sig frivilligt? Det er noget tvunget, det ærede Medlem smiler, det kan jeg